

тивъ врагѣтъ, дѣто длъжността ни зове да измремъ, а не да търпимъ униженото робство, като покажемъ на тиранинѣтъ, че и отъ този потъпканъ народъ се раждатъ синове, които ревнуватъ да се жертвуватъ за да извоюватъ свобода на отечеството си. Беззащитнитѣ ни угнетени братия и въ малката ни силища хранятъ надежда да ги отървемъ отъ несиоснитѣ тѣглила на турската властъ. Макаръ, че измремъ, народниятъ жалъ и плачъ ще примокри съ сълзитѣ си надъ нашитѣ гробове и кости, а вази измѣнници строго ще осжда и проклина за постѣпкитѣ ви, които сторихте при възможността да му помогните, а хвърлихте сѣдбата му въ хауса и отказахтѣ сѣдѣствие на вашитѣ братия най въсгодниятъ случай. Срамъ и позоръ да черни лицата ви, да тѣжи на васъ вѣчно.

Слѣдъ излизанието на Илариона, Георги Тиховъ и пр. нѣкои отъ компроментираниѣ лица като: Коста Тотювъ, Пенчо Черковски и др. направиха послѣдно опитвание за да излѣзатъ. Събраха се въ къщата на хаджи Д. Аладаглията, но тамъ се извѣстиха, че краищата на градѣтъ се завардени и никой неможа да се помѣсти на никѣдъ, а всичкитѣ си останаха. Това бѣше нагласено за заплашване на тѣзи, които искаха да излѣзатъ и за извинение на водачитѣ, които се обѣщаха да ги присѣдиняватъ съ четата, а неможаха да откажатъ. По този начинъ се отказаха за водачи: Курти Стояновъ, Дянко Цоцковъ, Георги Гиндювъ и Добри Пихливановъ, които най-първо тѣ въ кишлинското събрание прѣдставиха толкова души готви да дѣйствуватъ при първи позивъ. Вижде сега измѣнностъ! Когато назначенитѣ водачи по юнаци мислими, се отказаха и измѣниха вече мислитѣ си и стремленията си, тѣ не се заеха за